

1/2021

Bortvisning

Saken gjaldt bortvisning etter uhl. § 4-8 første ledd.

Sak om bortvisning ble reist mot studenten i oktober 2020, med bakgrunn i at studentens opptreden på campus ved institusjonen ved flere anledninger i tidsperioden 2018 til 2020 hadde blitt oppfattet som truende og svært ubehagelig. Studenten hadde fått både muntlig og skriftlig tilbakemelding fra institusjonen, herunder varsel om bortvisning dersom lignende hendelser oppstod, uten at studenten endret sin adferd. Studenten tilbakeviste også alle påstander om sin opptreden.

Underinstansen fant at studenten hadde opptrådt grovt forstyrrende under opphold på campus ved institusjonen, samt at adferden hadde skapt problemer for en medstudent. På dette grunnlag fattet underinstansen vedtak om bortvisning fra all fysisk undervisning på campus, alle bygninger og hele området ved campus i ett år fra vedtaksdato. Studenten klaget på vedtaket og bestred at de påståtte hendelsene hadde skjedd.

Felles klagenemnd viste til de beskrevne forholdene og observasjonene som fremkom i dokumentasjonen fra institusjonen, og fant ikke grunnlag for å betvile disse. Nemnda viste til at de forhold som var beskrevet av de ansatte ved institusjonen, var objektive fremstillinger av deres observasjoner av studenten i situasjoner tilknyttet studiet og undervisning. Nemnda mente dette var tidsnære bevis som måtte tillegges særskilt vekt, jf. HR-1998-69-B. Nemnda fremhevet også at observasjonene var gjort av flere ulike personer som hadde møtt studenten over en lengre periode og hatt tilnærmet samme opplevelse av vedkommende. Videre påpekte nemnda at studentens uakseptable oppførsel hadde pågått over flere år, selv etter at det var gitt skriftlig advarsel om bortvisning. Institusjonen hadde også forsøkt å avhjelpe situasjonen med samtaler og rådgivning før vedtak om bortvisning ble fattet.

I lys av omfanget og karakteren av det fremlagte materialet, fant Felles klagenemnd det bevist at studenten gjentatte ganger hadde hatt en opptreden som hadde vært grovt forstyrrende for arbeidet til både medstudenter og ansatte ved institusjonen. Nemnda fant videre, etter en konkret vurdering av sakens omstendigheter, at det var et nødvendig og forholdsmessig tiltak å bortvise studenten i et slikt omfang som det var fattet vedtak om av underinstansen.

Resultat: Underinstansens vedtak om bortvisning fra all fysisk undervisning på campus, alle bygninger og hele området ved campus i ett år fra vedtaksdato, ble stadfestet.

2/2021

Advokatsalær

Saken gjaldt dekning av utgifter til advokatbistand, i forbindelse med sak om mistanke om fusk ved eksamen.

Underinstansen hadde med hjemmel i uhl. § 4-8 femte ledd satt ned advokatens salær fra 23,5 til 15 timer. Underinstansen viste til at advokaten hadde brukt lengre tid enn hva som kunne anses rimelig og nødvendig, og at det var et klart misforhold mellom sakens omfang og advokatens redegjørelse for tidsbruk. Nemnda mente derfor at advokatens timeføring var over hva man kunne anse som vanlig i denne type saker. Advokaten anførte at det ikke var brukt lengre tid enn hva som var «rimelig og nødvendig». Det ble videre anført at fuskesaken omhandlet en alvorlig reaksjon, som

etter advokatens arbeid ble omgjort av klagenemnda. Advokaten anførte dessuten at hverken studenten eller advokaten selv hadde blitt orientert om at tidsbruken som advokaten vil få godtgjort, er begrenset.

Felles klagenemnd bemerket at institusjonene normalt har et bedre grunnlag for å vurdere i hvilken utstrekning arbeidet advokaten utfører er nødvendig for å utføre oppdraget. Nemnda mente derfor at en tilsidesettelse av den skjønnsmessige vurderingen fra underinstansen bare bør komme på tale dersom skjønnnet fremstår som urimelig eller uforsvarlig. Etter en gjennomgang av advokatens timelister, konkluderte nemnda med at institusjonens skjønn hverken fremstod som urimelig eller uforsvarlig. Nemnda viste til at underinstansens avkortning til 15 timer ga et resultat som lå innenfor det arbeidet en advokat skal legge ned i en slik sak, og anså derfor dette for å være et nødvendig og tilstrekkelig salær i saken. Nemnda la ved denne vurderingen til grunn at sakens art og omfang ikke kunne sies å være omfattende eller kompleks.

Nemnda vurderte videre at det i underinstansens brev til studenten var gitt tilstrekkelig informasjon om at tidsbruken advokaten vil få godtgjort er begrenset.

Resultat: Underinstansens vedtak om salærnedsettelse ble stadfestet.

10/2021

Merknad på politiattest

Saken gjaldt vedtak om utestenging fra praksisundervisning på bachelorutdanningen i vernepleie, som følge av at studenten hadde merknad på politiattesten.

Merknaden knyttet seg til grov narkotikaforbrytelse etter straffeloven 1902 § 162 første og andre ledd, legemsbeskadigelse etter § 229 første straffalternativ, og tyveri etter § 257. Merknaden viste til to avgjørelser fra tingretten i 2011 og 2014, der studenten i den første dommen ble dømt til fengsel for narkotikaforbrytelse, og i den andre dommen ble dømt for narkotikaforbrytelse og legemsbeskadigelse. Studenten anførte å ha endret seg siden lovbruddene ble begått, og opplyste å ha vært rusfri uten tilbakefall i omtrent tre år.

Felles klagenemnd fant at studenten måtte utestenges fra praksisopplæringen i vernepleie. Nemnda la ved avgjørelsen blant annet vekt på at studenten hadde hatt et langvarig rusproblem siden barndommen, og at det var relativt få år siden studenten hadde vært en del av et belastet miljø med rus og kriminalitet. Nemnda la videre vekt på lovbruddenes alvorlige karakter. Nemnda merket seg at studenten formelt var avskåret fra å gå ut i praksis ved barnevernsinstitusjon, jf. bestemmelsen i barnevernloven § 6-10 (4) som setter et absolutt forbud mot at personer med anmerkning på politiattesten etter straffeloven (1902) § 162 får adgang til å ha oppgaver overfor mindreårige. Nemnda mente at det var gode faglige grunner for at institusjonen ikke skulle måtte skreddersy et individuelt opplegg for studenten for å omgå dette hinderet, selv om det ble bekreftet at dette var mulig. Et skreddersydd opplegg ville heller ikke skjerme de øvrige sårbare brukergruppene som studenten ville kunne komme i befatning med gjennom praksisopplæringen.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging fra praksisopplæringen ble stadfestet.

14/2021

Merknad på politiattest

Saken gjaldt vedtak om utestenging fra praksisundervisning på bachelorutdanningen i vernepleie, som følge av at studenten hadde merknad på politiattesten.

Merknaden knyttet seg til grov narkotikaovertrødelse etter straffeloven av 2005 § 231 første ledd, kroppskrenkelse etter straffeloven av 1902 § 258, og grovt tyveri etter § 257. Merknaden viste til to avgjørelser fra tingretten i 2017 og 2020, der studenten i den første dommen ble dømt til ubetinget fengsel for å ha begått grovt tyveri, brukt forfalsket dokument, kjørt i beruset tilstand, kjørt uten gyldig førerkort, og slått en vokter i ansiktet. Av dommen avsagt i 2020 fremgikk det at studenten ble dømt til 180 timer samfunnsstraff, subsidiært seks måneder fengsel med en gjennomføringstid på ni måneder, for erverv av narkotika, for å ha båret kniv på offentlig sted og tyveri. Politiattesten hadde også merknad på at klageren i 2020 ble ilagt et forelegg for å ha slått en person i ansiktet med flat hånd.

Studenten anførte at de tidligere handlingene ikke var egnet til å diskvalifisere vedkommende fra yrket som vernepleier, og fremla dokumentasjon på gjennomført rusbehandling der studenten ble beskrevet som motivert og målrettet for å mestre eget liv uten bruk av rusmidler.

Felles klagenemnd fant at studenten måtte utestenges fra praksisopplæringen i vernepleie. Nemnda la i vurderingen blant annet vekt på at studenten hadde hatt et langvarig rusproblem siden barndommen med gjentatte tilbakefall, og at det var under ett år siden studenten var til rusbehandling. Nemnda la videre vekt på at det var kort tid siden lovbruddene fant sted, og at studenten fortsatt var under straffegjennomføring for lovbruddet som ble begått i januar 2020. Nemnda mente også at det måtte vektlegges at det kun var omtrent ett år siden klageren var rusavhengig. Nemnda merket seg at studenten formelt var avskåret fra å gå ut i praksis ved barnevernsinstitusjon, jf. bestemmelsen i barnevernloven § 6-10 (4). Nemnda mente at det var gode faglige grunner for at institusjonen ikke skulle måtte skreddersy et individuelt opplegg for studenten for å omgå dette hinderet. Videre viste nemnda til at selv om studenten viste fremgang, var vedkommende fortsatt i en sårbar rehabiliteringsfase. Dette ble ansett som vesentlig, ettersom hensynet til pasientsikkerhet er det dominerende i vurderinger etter uhl. § 4-9.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging fra praksisopplæringen ble stadfestet.

15/2021

Selvplagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med vurdering av mappeinnlevering, som utgjorde 40 prosent av vurderingsgrunnet i emnet.

Det ble oppdaget tekstlikhet mellom studentens mappeinnlevering og studentens tidligere innleverte besvarelse i et annet emne. Tekstgjenkjenningsprogrammet «Urkund» viste en tekstlikhet på 56 prosent. Det var ikke henvisning til den tidligere innleverte besvarelsen, verken fortløpende i teksten eller avslutningsvis. Lik tekst var heller ikke uthevet eller markert som sitat. Studenten anførte at det ikke var ulovlig å la seg inspirere av andres eller selvskrevede besvarelser, og opplyste å ha henvisning til teori som var benyttet i besvarelsen. Studentens advokat anførte at studenten ikke hadde plagiert sin tidligere besvarelse fra et annet emne, men kun bygget videre på førsteutkastet som han hadde innlevert i samme emne. Advokaten gjorde gjeldende at det tidligere innleverte førsteutkastet ikke kunne anses som et formelt innlevert arbeid. I tilknytning til det subjektive vilkåret ble det anført at studentens handling verken var bevisst eller svært klanderverdig. Videre ble

det anført at studenten var i aktsom rettsvillfarelse, da studenten ikke var kjent med begrepet selvplagiat. Endelig ble det anført at reaksjonsfastsettelsen var for streng.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstligheten som var avdekket mellom studentens innleverte besvarelser. Nemnda bemerket at tekstligheten var avdekket mellom to besvarelser som var innlevert til sensur i ulike emner. Etter nemndas mening var det da ikke vesentlig at det i det ene emnet forelå et førsteutkast. Nemnda vurderte videre at selv om besvarelsen hadde flere henvisninger til primærkildene, så var ikke disse dekkende for hele omfanget av tekst som studenten hadde kopiert fra sin tidligere innleverte besvarelse. Nemnda fant videre at studenten hadde fusket forsettlig, og la avgjørende vekt på omfanget av den avdekkede tekstligheten. Nemnda kunne heller ikke se at studenten hadde vært i aktsom rettsvillfarelse, og viste til at det var studentens eget ansvar å sette seg inn i reglene. Den fastsatte reaksjonen med annullering og utestenging i ett semester ble heller ikke ansett som for streng. Nemnda mente tvert om at utestenging i to semestre ville vært en riktig reaksjon i saken, og viste til at dette var den normale reaksjonen ved forsettlig fusk.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

16/2021

Fusk – deler av innlevert besvarelse gjennomført av andre

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

Ved sensurering oppstod det mistanke om at studentens besvarelse var skrevet av flere personer. Besvarelsen bestod av fire oppgaver, hvor de fire eksamenssvarene var tatt bilde av og deretter limet inn i et dokument som ble sendt til sensurering. Det fremkom blant annet av uttalelsen fra sensor at hver oppgave i besvarelsen hadde ulik håndskrift, at det var ulik bildekvalitet på bildene og at det var brukt forskjellige typer ark og pinner.

Studenten bestred at deler av besvarelsen var utført av andre, og anførte blant annet at håndskriften og skriftstilen kunne bli annerledes ved stress. Studentens advokat viste videre til at studenten hadde en arbeidsmetodikk som innebar forskjellige måter å skrive tall og bokstaver på.

Underinstansen innhentet en vurdering fra skriftgransker, hvor konklusjonen var at «undersøkelsen taler sterkt for at skriften er utført av fire ulike personer».

Felles klagenemnd fant det bevist at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda la avgjørende vekt på uttalelsen fra skriftgranskeren, og viste til at skriftgranskerens undersøkelser hadde påvist flere vesentlige skriftmessige avvik mellom de ulike besvarelsene. Skriftgranskeren hadde vurdert at disse uoverensstemmelsene var av en slik karakter, og så omfattende, at de vanskelig kunne tenkes å bare skyldes tilfeldigheter. På bakgrunn av dette festet ikke Felles klagenemnd lit til studentens forklaring. Nemnda fant videre at handlingen var utført forsettlig, slik at også det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre, ble stadfestet.

17/2021

Fusk – ulovlig hjelpemiddel

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med skoleeksamen.

Mistanken om fusk oppstod som følge av at eksamensvakten oppdaget et tetskrevet papirark i studentens lomme etter et toalettbesøk. Vurderingen fra emneansvarlig var at arket ikke var særlig relevant eller til hjelp for studenten under eksamen. Studenten forklarte at arket som befant seg i baklommen var ett av flere puggeark som studenten hadde benyttet under forberedelsene til eksamenen, og at arket hadde blitt gjenglemt i lommen. Studenten understrekte at innholdet i arket ikke hadde blitt benyttet under eksamen.

Institusjonens klagenemnd konkluderte med at studenten hadde fusket forsettlig. Studentens advokat bestred ikke at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, men anførte at skyldgraden i høyden kunne være grov uaktsomhet. Det ble videre anført at reaksjonen var for streng.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på eksamensvaktens redegjørelse. Nemnda bemerket at selv om arket ikke var relevant for eksamensoppgaven som ble gitt, inneholdt arket informasjon fra emnet som potensielt kunne gitt studenten en fordel dersom det hadde blitt gitt en annen eksamensoppgave. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda mente at studenten hadde handlet grovt uaktsomt ved å unnlate å sjekke at studenten ikke hadde et ulovlig hjelpemiddel på seg i eksamenslokalet. Nemnda viste til at studentens bruk av puggeark rett før eksamenen startet, skjerpet aktsomhetskravet. Når det gjaldt saksbehandlingstiden, fant nemnda at den samlede saksbehandlingstiden på 11 måneder var for lang. Nemnda endret derfor reaksjonen fra annullering og utestenging i ett semester til annullering.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til annullering.

18/2021

Fusk – plagiat/ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av et arbeidskrav.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte besvarelse og en medstudents besvarelse i samme emne. Tekstgjenkjenningsprogrammet Urkund viste en tekstlikhet på 32 prosent mot medstudentens besvarelse. Det var ikke henvist til medstudentens besvarelse, verken fortløpende i teksten eller avslutningsvis. Lik tekst var heller ikke uthevet eller markert som sitat. Studenten bestred at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og viste til at innleveringen av arbeidskravet ikke var obligatorisk i emnet.

Felles klagenemnd merket seg at det i saksdokumentene fremgikk at arbeidskravet i emnet var «lagt opp som en slags tre-trinns skriveprosess», og at dersom studentene «vil ha bestått, holder det at de leverer trinn 3». Studentens besvarelse ble levert inn i trinn 2 av denne prosessen. På denne bakgrunn ba Felles klagenemnd institusjonen om supplerende informasjon og fikk tilbakemelding om at studentens innleverte besvarelse var et forarbeid til endelig obligatorisk oppgave. Felles klagenemnd fant etter dette at den aktuelle besvarelsen ikke var en obligatorisk eller tellende innlevering, men kun et utkast som studenten kunne jobbe videre med frem mot innleveringen av en endelig versjon. Et slikt foreløpig produkt som studentens besvarelse i "trinn 2" representerte, var da ikke omfattet av uhl. § 4-7.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble opphevet.

23/2021

Merknad på politiattest

Saken gjaldt vedtak om utestenging fra praksisopplæring på sykepleierutdanningen, som følge av at studenten hadde merknad på politiattesten.

Merknaden knyttet seg til straffeloven (strl.) av 1902 §§ 162 første ledd jf. femte ledd, 162 første ledd jf. 49, 227 første straffalternativ, 228 første ledd og 257, det vil si narkotikaovertrødelse, trussel skikket til å fremkalle alvorlig frykt, legemsfornærmelse og tyveri. I tillegg inneholdt politiattesten merknader tilknyttet legemiddeloven § 31 andre ledd jf. 24 første ledd, det vil si uten lovlig adkomst å være i besittelse av eller bruk av narkotika. Merknaden viste til to avgjørelser fra tingretten i 2013 og 2014, der studenten i den første dommen ble dømt til samfunnsstraff og subsidiært fengsel i 8 måneder, og i den andre dommen ble dømt til fengsel. Straffen var en fellesstraff med dommen fra 2013, da studenten ikke hadde startet opp gjennomføringen av samfunnsstraffen. Studenten anførte å ha vært ruspåvirket da handlingene som merknadene knyttet seg til ble gjennomført. Det ble videre opplyst at studenten hadde vært rusfri siden oppstart av behandling for rusproblemer i 2017.

Felles klagenemnd fant at studenten måtte utestenges fra praksisopplæringen på sykepleierutdanningen. Nemnda la ved avgjørelsen blant annet vekt på at studenten hadde hatt et langvarig rusproblem med tilbakefall, og at det var relativt få år siden studenten var en del av et belastet miljø med rus og kriminalitet. Nemnda la videre vekt på lovbruddenes alvorlige karakter. Nemnda merket seg at studenten hadde hatt en positiv utvikling og at fakultetet ved studiestedet anså det forsvarlig å la studenten gå ut i praksis. Nemnda la til grunn at ansatte på fakultetet kjenner studenten og har særlig fagkompetanse og førstehåndskjennskap til å vurdere saken. Etter en samlet vurdering kom nemnda likevel til at hensynet til beskyttelse av mindreårige og andre sårbare grupper måtte få avgjørende vekt i vurderingen.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging fra praksisopplæringen ble stadfestet.

30/2021

Bortvisning

Saken gjaldt bortvisning etter uhl. § 4-8 første ledd.

Sak om bortvisning ble reist med bakgrunn i at studenten ved flere anledninger høsten 2020 hadde hatt en adferd som fremstod skremmende og truende. Medstudenter og ansatte ved studiestedet rapporterte at de hadde følt seg utrygge og at de hadde blitt forstyrret av studenten. Studenten hadde også fått tilsnakk fra ansatte ved studiestedet om den utviste adferden flere ganger. Studentens advokat anførte at det ikke var grunnlag for å bortvise studenten fra campus, da den grovt forstyrrende adferden hadde funnet sted via elektronisk kommunikasjon.

Underinstansen fant at studenten hadde opptrådt grovt forstyrrende for ansatte og medstudenter ved studiestedet. Det ble vektlagt at studenten hadde hatt en gjentakende adferd og uakseptabel oppførsel, også etter å ha mottatt skriftlig advarsel. På dette grunnlag fattet underinstansen vedtak om bortvisning fra to etasjer og ett kontor ved studiestedet i en periode på syv måneder. Studenten påklaget vedtaket. Det ble anført at vedtaket fremstod som utelukkende pønalt, og ikke som et

forsøk på å få adferden til å opphøre. Videre ble det anført at studenten ikke hadde fått tilstrekkelig veiledning fra studiestedet og at saken ikke var tilstrekkelig utredet.

Felles klagenemnd viste til de beskrevne forholdene og observasjonene som fremkom i dokumentasjonen fra institusjonen, og fant ikke grunnlag for å betvile disse. Nemnda fremhevet at flere ulike ansatte hadde hatt samme opplevelse av studenten, og bevismaterialet bestod i vesentlig grad av skriftlige meddelelser fra studenten selv. Nemnda vektla videre at de forhold som var beskrevet av de ansatte, var objektive fremstillinger av studenten i situasjoner tilknyttet studiet og undervisning. Nemnda mente dette var tidsnære bevis som skulle tillegges særskilt vekt, jf. HR-1998-69-B. Videre påpekte nemnda at institusjonen hadde forsøkt å avhjelpe situasjonen med samtaler og rådgivning før vedtak om bortvisning ble fattet.

I lys av omfanget og karakteren av det fremlagte materialet, fant Felles klagenemnd det bevist at studenten gjentatte ganger hadde hatt en opptreden som hadde vært grovt forstyrrende for medstudenter og ansatte ved institusjonen. Nemnda merket seg anførselen om at konfliktens innhold hovedsakelig hadde foregått via elektronisk kommunikasjon, men kunne ikke se at denne anførselen fikk betydning. Nemnda viste til at graden av alvor og forstyrrelse av virksomheten ikke var mindre selv om kommunikasjonen hadde skjedd elektronisk. Nemnda fant videre at stedene som studenten var bortvist fra, ble benyttet av ansatte som studenten hadde oppsøkt eller navngitt i en sammenheng som var uakseptabel. Dette var steder som studenten ikke skulle oppholde seg i studiesituasjonen. Nemnda fant slik at underinstansens vedtak – i samsvar med bestemmelsens formål – var rettet inn mot å beskytte ansatte og studenters arbeidsmiljø, og ikke å straffe studenten. Etter en konkret vurdering av sakens omstendigheter, fant nemnda det nødvendig og forholdsmessig å bortvise studenten i et slikt omfang som det var fattet vedtak om av underinstansen.

Resultat: Underinstansens vedtak om bortvisning ble stadfestet.

33/2021

Merknad på politiattest

Saken gjaldt vedtak om utestenging fra praksisopplæring på barnehagelærerutdanningen, som følge av at studenten hadde merknad på politiattesten.

Merknaden knyttet seg til narkotikaovertrødelse etter straffeloven (strl.) av 2005 § 231 første ledd. Merknaden viste til et forelegg fra 2019, der grunnlaget var ulovlig innførsel av cannabis. Studenten anførte at det ikke hadde vært meningen å innføre stoffet, da det hadde blitt avglemt i sekken. Studenten hadde også gjort opp for seg for dette forhold. Studenten hadde i samtale med instituttleder vedgått noe bruk av cannabis i helgene, og opplevde seg straffet for å ha vært ærlig om dette. Studenten sa at hen hadde innsett at en barnehagelærer skal være profesjonell og at barnehagen bør være et sted med stabile voksne med integritet. Studenten ville derfor slutte helt med cannabis.

Felles klagenemnd fant at studenten måtte utestenges fra praksisopplæringen på barnehageutdanningen. Nemnda la ved avgjørelsen blant annet vekt på at det var kort tid siden lovbruddet fant sted, siden studenten sist brukte narkotika og siden studenten hadde uttrykt en positiv holdning til det. Nemnda viste til at både bruken og den bagatelliserende holdningen til narkotika var uforenelig med yrket som barnehagelærer. Nemnda mente dette var vesentlig fordi barns sikkerhet er det dominerende hensynet i vurderinger etter uhl. § 4-9. Nemnda fant at det

måtte gå noe lenger tid før studenten kunne delta i praksisopplæringen, ikke minst for å sikre et mer avklart forhold til bruk av illegale rusmidler.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging fra praksisopplæringen ble stadfestet.

34/2021

Skikkethet

Saken gjaldt vedtak om utestenging som følge av manglende skikkethet for yrket som sykepleier.

Det ble sendt inn tre tvilsmeldinger på studenten, fra våren 2018 til våren 2020. I tvilsmeldingene ble studenten beskrevet som faglig svak og med begrenset selvinnsikt i egen kompetanse. Det ble også vist til at studenten ikke hadde tatt til seg veiledning og tilbakemeldinger på en adekvat måte.

Skikkethetsnemnda kom frem til at studenten var uskikket for yrket som sykepleier.

Skikkethetsnemnda fant at vilkårene i skikkethetsforskriften § 4 første ledd bokstav b, f, g og h, samt § 2 første ledd var oppfylt. Etter nemndas syn hadde studenten over lengre tid vist manglende selvinnsikt i forbindelse med oppgaver i studiet og kommende yrkesrolle, og studentens mangler ville kunne komme i konflikt med kravet om å gi forsvarlig helsehjelp i samarbeid med andre. Nemnda innstilte på å utestenge studenten i tre år. Institusjonens klagenemnd sluttet seg til skikkethetsnemndas vurdering, og fattet vedtak om utestenging fra sykepleierutdanningen i tre år.

Felles klagenemnd fant at studenten ikke var skikket til yrket som sykepleier, jf.

skikkethetsforskriften § 4 bokstav b, f, g og h. Nemnda viste til at tvilsmeldingene og sluttrapportene fra praksis beskrev flere enkelthendelser med varierende alvorlighetsgrad, sammen med en skildring av studenten som etter en totalvurdering tilsa at vurderingskriteriene var oppfylt. Nemnda viste til at det ble beskrevet klare mangler ved studentens kompetanse når det gjaldt det sykepleiefaglige, studenten hadde ikke tilstrekkelig selvinnsikt i disse manglene, og studentens hukommelsessvikt og konsentrasjonsproblemer hadde medført avvik og brudd på rutiner. Konkret hadde studenten blant annet vært unøyaktig i medikamenthåndtering, og veiledere oppga at studenten var vanskelig å kommunisere med. Etter nemndas vurdering hadde studenten over tid også vist manglende vilje eller evne til å endre adferd i samsvar med veiledning. Endelig fant nemnda det utvilsomt at studentens holdninger og adferd utgjorde en mulig fare for liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet, jf. skikkethetsforskriften § 2. Nemnda la betydelig vekt på at studenten hadde utfordringer med å kommunisere med pasienter og andre behandlere, og viste liten selvinnsikt i faglige mangler, samt liten vilje eller evne til å endre adferden sin i tråd med veiledning. Når det gjaldt utestengingsperioden, fant nemnda det nødvendig og tilstrekkelig å utestenge studenten i tre år. Nemnda vurderte at årsaken til at studenten ikke var skikket hang sammen med personlighetstrekk ved studenten som ikke enkelt lot seg endre. Nemnda kunne derfor ikke se at forholdene i saken var av forbigående art.

Resultat: Underinstansens vedtak om at studenten var uskikket for yrket som sykepleier og utestenging i tre år ble stadfestet.

35/2021

Merknad på politiattest

Saken gjaldt vedtak om utestenging fra praksisopplæring på vernepleierutdanningen, som følge av at studenten hadde merknad på politiattesten.

Merknaden knyttet seg til straffeloven (strl.) av 1902 §§ 162 første og andre ledd, 228 første og andre ledd første straffalternativ jf. 232, 222 første ledd andre straffalternativ, 223 første ledd, 227 andre straffalternativ jf. 61 jf. 62 første ledd, 270 første ledd nr. 1 jf. andre ledd jf. 49 og strl. av 2005 §§ 231 første ledd og 322 jf. 321 jf. 15. Det vil si narkotikaovertrødelse, grov narkotikaovertrødelse, legemsbeskadigelse på særlig smertevoldende måte, trussel, flere trusler som er skikket til å fremkalle alvorlig frykt, frihetsberøvelse, bedrageri, forsøk på bedrageri, og medvirkning til grovt tyveri. Merknaden viste til fem tingrettsdommer i perioden 2005 – 2018 og en lagmannsrettsdom fra 2008. I tillegg inneholdt politiattesten to tiltaler besluttet i 2019. Studenten opplyste å ha en lang forhistorie med rus, men anførte å ha vært rusfri i omtrent to år. Studenten viste til gode skussmål når det gjaldt progresjon, livsstilsendring og motivasjon til å være rusfri. Studenten var fortsatt under legemiddelassistert behandling, samt underlagt narkotikaprogram med domstolskontroll.

Felles klagenemnd fant at studenten måtte utestenges fra praksisopplæringen på vernepleierutdanningen. Nemnda la ved avgjørelsen vesentlig vekt på at studenten hadde hatt et langvarig rusproblem med gjentatte tilbakefall, og at det var relativt få år siden studenten var en del av et belastet miljø med rus og kriminalitet. Nemnda la videre vekt på lovbruddenes alvorlige karakter. Nemnda merket seg at studenten hadde hatt en positiv utvikling. Etter en samlet vurdering kom likevel nemnda til at hensynet til beskyttelse av mindreårige og andre sårbare grupper måtte få avgjørende vekt i vurderingen. Nemnda viste også til at studenten formelt var avskåret fra å gå ut i praksis ved barnevernsinstitusjon, jf. bestemmelsen i barnevernloven § 6-10 (4), og mente det kunne være gode faglige grunner for at institusjonen ikke skulle måtte skreddersy et individuelt opplegg for å omgå dette hinderet. Et skreddersydd opplegg ville heller ikke skjerme de øvrige sårbare brukergruppene som studenten ville kunne komme i befatning med gjennom praksisopplæringen.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging fra praksisopplæringen ble stadfestet.

47/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av en prosjektoppgave.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte besvarelse og en tidligere innlevert besvarelse av en annen student i samme emne. Tekstgjenkjenningsprogrammet Urkund viste en tekstlikhet på 41 prosent mot den tidligere innleverte besvarelsen. Det var ikke henvist til kilden, hverken fortløpende i teksten eller avslutningsvis. Studenten anførte å ha skrevet oppgaven basert på egne erfaringer og opplyste å ikke ha hatt til hensikt å fuske. Videre ble det anført at studenten hadde hatt helseutfordringer ved tidspunktet for innlevering.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten mellom studentens besvarelse og den tidligere innleverte besvarelsen. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda la avgjørende vekt på omfanget og arten av tekstlikheten. Nemnda merket seg studentens anførsler om helseutfordringer, men fant ikke at det var fremlagt dokumentasjon som pekte i retning av en så alvorlig tilstand at studenten manglet skyldene. Helsetilstanden ble heller ikke ansett som en formildende omstendighet ved reaksjonsfastsettelsen. Nemnda viste til at det var lite rom for å tillegge private forhold avgjørende vekt ved reaksjonsfastsettelsen ut fra den praksis som

hadde utviklet seg med utmåling av utestengningsperiode i antall semestre. Felles klagenemnd fant likevel at reaksjonen måtte endres som følge av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid hos underinstansen på 13 måneder var for lang tid.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til annullering.

48/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av eksamen.

I forbindelse med en rutinemessig plagiatskontroll ble det oppdaget tekstlikhet mellom klagerens og en medstudents besvarelser i det samme emnet. Tekstgjenkjenningssystemet Urkund viste en tekstlikhet på 21 prosent mot medstudentens besvarelse. Studenten opplyste å ha sendt omtrent 100 ord til en medstudent for inspirasjon, men presiserte å ikke ha vært klar over at medstudenten kopierte teksten ordrett. Det ble anført at studenten ikke hadde fått noe utbytte av denne handlingen.

Felles klagenemnd delte seg i et flertall (6) og et mindretall (1). Flertallet fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på Urkund-rapporten hvor tekstlikheten mellom studentens besvarelse og medstudentens besvarelse fremkom. Flertallet mente at dokumentasjonen i saken sannsynliggjorde at det måtte ha vært en kommunikasjon av faglig art mellom studenten og medstudenten i forkant av oversendelsen. Dette var avgjørende i relasjon til samarbeidsbegrepet, og nemnda presiserte at det ikke kan oppstilles et krav om at begge parter har hatt nytte av samhandlingen. Videre fant flertallet at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig.

Mindretallet mente at det ikke var dokumentert noe som indikerte at studenten hadde diskutert eksamensoppgaven med eller mottatt informasjon fra medstudenten under eksamen. Mindretallet fant det videre ikke dokumentert at studenten var klar over at medstudenten ville bruke den oversendte teksten direkte inn i sin besvarelse. Mindretallet fant det derfor ikke bevist at studenten hadde fusket under eksamen, men anså at studenten forsettlig hadde medvirket til medstudentens fusk.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble stadfestet.

58/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av en bacheloroppgave.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte bacheloroppgave og en tidligere innlevert bacheloroppgave ved et annet studiested. Tekstgjenkjenningssystemet Urkund viste en tekstlikhet på 54 prosent mot den tidligere innleverte bacheloroppgaven. Det var ikke henvist til kilden, hverken fortløpende i teksten eller avslutningsvis. Studenten anførte å ha benyttet seg av tidligere oppgaver til inspirasjon og gav uttrykk for å ha innsett nå i ettertid at besvarelsen burde ha henvist til disse som kilder. Studenten opplyste at det ikke hadde vært meningen å fuske og

viste til tidspress og en utfordrende situasjon hjemme som følge av covid-19-situasjonen. Videre ble det anført at det ved reaksjonsfastsettelsen måtte hensyntas at studenten hadde fått utdelt vitnemål, og at saken hadde ringvirkninger for studentens livssituasjon og oppstart i arbeidslivet.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten mellom studentens bacheloroppgave og den tidligere innleverte bacheloroppgaven. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda la avgjørende vekt på omfanget og arten av tekstlikheten. Når det gjaldt reaksjonsfastsettelsen, viste nemnda til at forsinket studieprogresjon med påfølgende forsinket inntreden i arbeidslivet, med de økonomiske konsekvensene dette vil kunne medføre, måtte anses som en påregnelig følge av fuskehandlingen. Nemnda hadde videre forståelse for at det hadde vært en krevende tid som følge av covid-19-situasjonen, men bemerket at heller ikke dette kunne få betydning i formidlende retning. Felles klagenemnd fant likevel at reaksjonen måtte endres som følge av lang saksbehandlingstid. Nemnda viste til at en samlet saksbehandlingstid hos underinstansen på 9 måneder var for lang tid, og vektla her en periode med ren liggetid.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

77/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

Ved sensurering ble det avdekket likheter mellom studentens innleverte besvarelse og en annen medstudents innleverte besvarelse til samme hjemmeeksamen. Sensor i emnet varslet om mistanken og redegjorde for sine funn. Det ble videre innhentet en uttalelse fra en ekstern fagkyndig. Studenten anførte at det ikke var fremlagt tilstrekkelige bevis for fusk, og mente likhetene mellom besvarelsene kunne forklares med bruk av felles notater utarbeidet under eksamensforberedelsene.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda la avgjørende vekt på sensors redegjørelse for likhetene mellom besvarelsene, og på vurderingene fra den eksterne fagkyndige. Nemnda bemerket at den fagkyndige hadde uttalt seg i to omganger, og at uttalelsene var grundige og poengterte, og dessuten nyanserte ved at det også ble fokusert på forhold som kunne tale til studentens fordel. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble stadfestet.

87/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av et obligatorisk arbeidskrav.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte arbeidskrav og ulike kilder, hovedsakelig en tidligere innlevert besvarelse ved et annet studiested.

Tekstgjenkjenningssystemet Urkund viste en tekstlikhet på 57 prosent, hvorav 45 prosent mot

den tidligere innleverte studentbesvarelsen. Det var ikke henvist til den tidligere innleverte besvarelsen, hverken fortløpende i teksten eller avslutningsvis. Studenten anførte å ha innlevert «feil fil», nærmere bestemt et arbeidsdokument og førsteutkast med ufullstendige kildehenvisninger. Studenten hadde oppdaget dette dagen etter innleveringen og umiddelbart forsøkt å kontakte faglærer, men ikke lyktes i dette. Studenten oppnådde kontakt med faglærer dagen etter, men da var saken allerede sendt over til eksamenskontoret for mistanke om fusk.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten mellom studentens besvarelse og de ulike kildene, herunder den tidligere innleverte besvarelsen. Felles klagenemnd fant videre at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, men til forskjell fra underinstansen mente nemnda at studentens forklaring om å ha innlevert «feil fil» fremstod troverdig. Nemnda vektla studentens raske reaksjon etter innleveringen, og la til grunn at studenten på dette tidspunktet ikke var kjent med resultatet av plagiatkontrollen ved studiestedet. Nemnda mente at studenten hadde handlet grovt uaktsomt ved å unnlate å sjekke hvilken besvarelse som faktisk ble lastet opp. Som følge av at Felles klagenemnd hadde kommet til et annet skyldkrav enn underinstansen, endret også nemnda reaksjonsfastsettelsen i tråd med praksis.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

96/2021

Skikkethet

Saken gjaldt vedtak om utestenging som følge av manglende skikkethet for yrket som sykepleier.

Det ble sendt inn tre tvilsmeldinger på studenten, en i 2015 og to i 2020. I tvilsmeldingene ble studenten beskrevet med manglende selvinnsikt, dårlig fungering og manglende forventet fagkunnskap. Det ble også vist til at studenten var vanskelig å veilede og kommunisere med, samt opplyst at studenten hadde vist uaktsomhet og uansvarlighet i relasjon med brukere.

Skikkethetsnemnda kom frem til at studenten var uskikket for yrket som sykepleier. Skikkethetsnemnda fant at vilkårene i skikkethetsforskriften § 4 første ledd bokstav b, e, f, g og h var oppfylt. Nemnda la vekt på tvilsmeldingene og at studenten ikke hadde vist den nødvendige evnen til forbedring, samt at mange av de samme utfordringene som hadde blitt beskrevet i tvilsmeldingene og under veiledninger hadde gjentatt seg gjennom studiet. Nemnda innstilte på å utestenge studenten i tre år. Institusjonens klagenemnd sluttet seg til skikkethetsnemndas vurdering, og fattet vedtak om utestenging fra sykepleierutdanningen i tre år.

Felles klagenemnd fant at studenten ikke var skikket til yrket som sykepleier, jf. skikkethetsforskriften § 4 bokstav b, e, f, g og h. Nemnda behandlet kriteriene samlet og viste til at tvilsmeldingene og sluttrapportene fra praksis beskrev flere enkelthendelser med varierende alvorlighetsgrad, som sammen med skildringene av studenten etter en totalvurdering tilsa at vurderingskriteriene var oppfylt. Nemnda viste til at studenten var beskrevet med klare mangler når det gjaldt det sykepleiefaglige, at studenten ikke hadde tilstrekkelig selvinnsikt i disse manglene og hva det betyr for utøvelsen av rollen. Videre viste nemnda til at det ble beskrevet at studenten hadde utfordringer med kommunikasjon med praksisveiledere og pasienter og at studenten hadde utvist uaktsomhet og uansvarlighet. Nemnda bemerket at den ikke hadde grunn til å betvile disse observasjonene av studenten og viste til at flere uavhengige fagpersoner hadde observert studenten i praksis, på ulike tidspunkt, og beskrevet de samme utfordringene hos studenten. Etter nemndas

vurdering hadde studenten over lang tid også vist manglende vilje eller evne til å endre adferd i samsvar med veiledning. Det fremgikk av rapporter fra utvidet oppfølging og veiledning at studenten tok til seg noe veiledning, men det var dokumentert at studenten ikke evnet å omsette dette i praksis. Endelig fant nemnda at studentens holdninger og adferd utgjorde en mulig fare for liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet, jf. skikkethetsforskriften § 2. Når det gjaldt kravet til sannsynlighet for at en skadefølge som beskrevet i bestemmelsen vil inntre, bemerket nemnda at terskelen ikke er høy når uttrykksmåten «en mulig fare» er brukt. Nemnda fremhevet særlig at studenten hadde utfordringer med å kommunisere med pasienter og veiledere, viste liten selvinnsikt, og har utvist uaktsomhet og uansvarlighet som har medført risiko for å skade pasienter. Det ble også fremhevet at når studenten ikke viste vilje til å endre atferden sin etter veiledning forhøyer det farepotensialet. Hva gjaldt utestengingsperioden, fant nemnda det nødvendig og tilstrekkelig å utestenge studenten i tre år. Nemnda la stor vekt på hensynet til pasientsikkerhet, og vurderte at årsaken til at studenten ikke var skikket hang sammen med personlighetstrekk ved studenten som ikke enkelt lot seg endre. Nemnda kunne derfor ikke se at forholdene i saken var av forbigående art.

Resultat: Underinstansens vedtak om at studenten var uskikket for yrket som sykepleier og utestenging i tre år ble stadfestet.

97/2021

Fusk – plagiat/ulovlig hjelpemiddel/ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

Ved sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte besvarelse og flere tidligere besvarelser innlevert av andre studenter. Tekstgjenkjenningsprogrammet Urkund viste en tekstlikhet på 40 prosent. Det var ikke henvist til kildene, hverken fortløpende i teksten eller avslutningsvis. Studenten anførte å ha manglende erfaring med akademisk skriving på norsk. Som følge av dette, samt stress, hadde studenten bedt en person om hjelp til å besvare første del av eksamensoppgaven. Det ble anført at studenten ikke hadde vært klar over at denne personen hadde hentet tekst fra tidligere innleverte besvarelser. Videre ble det anført at studenten ikke hadde forstått at det å motta notater fra en annen og benytte seg av disse under eksamen utgjorde fusk.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt, og la avgjørende vekt på tekstlikheten mellom studentens besvarelse og de tidligere innleverte besvarelsene fra andre studenter. Nemnda bemerket at det var på det rene at eksamensbesvarelsen skulle være individuell, og det å motta faglige innspill fra andre under eksamen, lå dermed i kjernen av hva som regnes som fusk etter loven. Det var uten betydning at den lokale forskriften ved studiestedet ikke omtalte den aktuelle typesituasjonen spesifikt, og heller ikke avgjørende om handlingen begrepsmessig ble beskrevet som plagiat, bruk av ulovlig hjelpemiddel eller ulovlig samarbeid. Etter nemndas vurdering var det sentrale i saken at studentens handlemåte rammes direkte av lovens fuskebegrep. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig. Nemnda konkluderte videre med at studenten ikke hadde vært i aktsom rettsvillfarelse vedrørende reglene om fusk og kildebruk. Det ble heller ikke ansett å foreligge formildende omstendigheter av betydning for reaksjonsfastsettelsen. Nemnda fremhevet særskilt at eventuelle konsekvenser for oppholdstillatelsen i Norge måtte håndteres etter utlendingslovgivningen og kunne ikke få betydning ved reaksjonsfastsettelsen for fusk. Nemnda mente at utestenging i to semestre ville vært en riktig reaksjon i saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

98/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensureringen avdekket sensor mistanke om fusk i form av at noen andre kunne ha skrevet deler av studentens besvarelse. Sensor uttalte at besvarelsens del 1 og 2 bar preg av liten faglig forståelse, og at språk og faglig innhold endret seg i besvarelsens del 3. Sensor mente videre at siste delspørsmål i del 3 fremstod som direkte avskrift av enten læreboken eller annet undervisningsmateriell. Tekstgjenkjenningsprogrammet Urkund viste en tekstlikhet på 11 prosent. Studenten anførte å ha fått dårlig tid på del 1 og del 2, og mente det kunne ha preget språket. På siste delspørsmål i del 3 hadde studenten brukt en annen kilde enn læreboken, men ikke rukket å oppføre denne som kilde.

Felles klagenemnd fant at studiestedet ikke hadde fremlagt tilstrekkelig bevis for at studenten hadde fusket i form av plagiat. Nemnda viste til at underinstansen hadde vurdert det som bevist at studenten hadde kopiert tekst fra læreboken og/eller annet skriftlig undervisningsmateriell under hjemmeeksamenen. Disse notatene/kildene var ikke vedlagt i oversendelsen til Felles klagenemnd. Sekretariatet for Felles klagenemnd etterspurte denne dokumentasjonen, uten at institusjonen fremskaffet denne innen en endelig frist. Felles klagenemnd vurderte videre at den vedlagte Urkund-rapporten inneholdt treff på typiske standardformuleringer og oppgavetekst/problemstilling. Nemnda kunne derfor heller ikke se at funnene i rapporten i seg selv utgjorde tilstrekkelig bevis for at studenten hadde plagiert andres tekst. Det var heller ikke avdekket andre objektive holdepunkter som underbygget at studenten faktisk hadde kopiert fra notater/kilder under eksamen. På denne bakgrunn kunne nemnda ikke utelukke at deloppgave 3 var et resultat av studentens selvstendige arbeid, og tvilen måtte komme studenten til gode.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble opphevet.

101/2021

Fusk – ulovlig hjelpemiddel

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med hjemmeeksamen.

I forbindelse med klagesensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens innleverte besvarelse og en nettkilde. Faglæreren mente at studentens svar på eksamensoppgavene 4 og 5 var kopiert fra et løsningsforslag på nettsiden Chegg Study (chegg.com). Studenten bestred bruk av nettsiden og anførte at likhetene kunne forklares med at studenten hadde benyttet en standardmetode for denne typen oppgaver.

Felles klagenemnd fant at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda viste til at det ved den aktuelle eksamen hadde vært tillatt med alle skriftlige hjelpemidler, nærmere definert som «alt trykt og skriftlige materiale». Nemnda forstod dette som at digitale hjelpemidler ikke var tillatt og viste også til at besvarelsen skulle leveres i Flowlock, et verktøy som sperrer for Internett og alt annet innhold på kandidatens PC. Nemnda la avgjørende vekt på uttalelsene fra faglærer, hvor likheten mellom studentens besvarelse og løsningsforslaget fra Chegg Study var dokumentert. Uttalelsene

var avgitt i flere omganger under saksbehandlingen, og fremstod etter nemndas vurdering som grundige og nyanserte. Videre fant nemnda at det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt, og at studenten hadde fusket forsettlig.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble stadfestet.

118/2021

Advokatsalær

Saken gjaldt dekning av utgifter til advokatbistand, i forbindelse med sak om mistanke om fusk.

Underinstansen hadde med hjemmel i uhl. § 4-8 femte ledd satt ned advokatens salær fra 24 til 10 timer. Underinstansen viste til at advokaten hadde brukt lengre tid enn det som kunne anses rimelig og nødvendig, og at det var et klart misforhold mellom sakens omfang og advokatens redegjørelse for tidsbruk. Nemnda mente derfor at advokatens timeføring var overgikk det man kunne anse som vanlig i denne type saker. Advokaten anførte at studentens interesser ikke ville blitt tilstrekkelig ivaretatt dersom det kun ble benyttet 10 timer på full klagebehandling. Videre anførte advokaten at underinstansen ikke hadde spesifisert hvor det mentes å være et høyt timeforbruk. Endelig anførte advokaten at det forelå lang saksbehandlingstid.

Felles klagenemnd bemerket at institusjonene normalt har et bedre grunnlag for å vurdere i hvilken utstrekning arbeidet advokaten utfører er nødvendig for å utføre oppdraget. Nemnda mente derfor at en tilsidesettelse av den skjønnsmessige vurderingen fra underinstansen bare bør komme på tale dersom skjønnnet fremstår som urimelig eller uforsvarlig. Etter en gjennomgang av advokatens timelister, konkluderte nemnda med at institusjonens skjønn hverken fremstod som urimelig eller uforsvarlig. Nemnda viste til at underinstansens avkortning til 10 timer ga et resultat som lå innenfor det arbeidet en advokat skal legge ned i en slik sak, og anså derfor dette å være et nødvendig og tilstrekkelig salær i saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om salærnedsettelse ble stadfestet.

123/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

Under sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelse og to sensorveiledninger. Studenten hadde ikke henvist til sensorveiledningene, og lik tekst var ikke markert som sitat. Studenten forklarte å ha brukt tidligere sensorveiledninger under forberedelsene og skrevet notater. Studenten bestred at det objektivt sett forelå fusk eller å ha ment å kopiere fra sensorveiledningene.

I motsetning til underinstansen som fant at studenten hadde fusket grovt uaktsomt, fant Felles klagenemnd at studenten hadde fusket forsettlig ved innleveringen av hjemmeeksamen. I vurderingene la nemnda avgjørende vekt på sensors redegjørelse, hvor omfanget av tekstlikheten mellom studentens hjemmeeksamen og sensorveiledningene fremkom. I den objektive vurderingen viste nemnda til at det i besvarelsen forelå tekst kopiert fra kildene, uten at studenten hadde henvist til kildene eller markert lik tekst som sitat. Nemnda presiserte at det ikke var av betydning at teksten hadde gått via studentens notater. I den subjektive vurderingen presiserte nemnda at den ikke festet

lit til studentens forklaring om at studenten ikke var klar over at notatene hadde så stor tekstlikhet med sensorveiledningene i emnet, og viste til omfanget av tekstlikhet og tekstens innhold. Nemnda fant ikke at det forelå formildende omstendigheter som skulle vektlegges ved reaksjonsfastsettelsen, og presiserte at annullering og utestenging i to semestre ville vært riktig reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

155/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen på sykepleiestudiet.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens og to medstudenters innleverte besvarelser i det samme emnet. Sensor pekte på likheter i form av tekstlige likheter, samme rekkefølge av presentasjon av momenter, identiske skrivefeil, samt like kilder i samme rekkefølge. Studenten bestred å ha hatt kontakt med de to medstudentene under eksamen, og anførte at likhetene skyldtes felles forberedelsesnotater. Det ble også anført at studenten var i aktsom rettsvillfarelse og at underinstansens reaksjon var for streng.

Felles klagenemnd fant at studenten forsettlig hadde samarbeidet ulovlig med medstudentene under utarbeidelsen av hjemmeeksamen. I vurderingene la nemnda avgjørende vekt på Urkundrapporten og sensors redegjørelser, hvor likhetene mellom studentens og medstudentenes besvarelser fremkom. Nemnda viste til at omfanget og arten av tekstlikheten mellom besvarelsene var av en slik art at det ikke kunne forklares med samarbeid under eksamensforberedelsene og like notater fra dette. Nemnda fant ikke at studenten hadde vært i aktsom rettsvillfarelse. Nemnda fant at den totale saksbehandlingstiden på omtrent 12 måneder hadde vært for lang, og viste til at saken hadde hatt liggetid hos underinstansen. Nemnda fant at dette skulle vektlegges i formildende retning ved fastsettelsen av utestengelsesperioden.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

Medstudentenes sak ble behandlet i sak 156/2021 og 157/2021.

163/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen i matematikk.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens og en medstudents innleverte besvarelser i det samme emnet. Studenten bestred å ha samarbeidet med noen under eksamen, og anførte at likhetene skyldtes samarbeid i forkant av eksamen, herunder at de hadde innarbeidet like metoder og lik forståelse. I tillegg har begge brukt et felles utarbeidet dokument. Det ble anført at studenten var i aktsom rettsvillfarelse om reglene for eksamen.

Felles klagenemnd fant det ikke tilstrekkelig bevist at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. I vurderingen la nemnda avgjørende vekt på at saksdokumentene avdekket en usikkerhet i den faglige vurderingen av hvordan likhetene skulle forstås. Nemnda viste til at sensor ikke imøtegikk studentens anførsler, samt at sensor ved flere anledninger hadde presisert at vurderingen burde sees på av noen andre med bedre matematikkompetanse. Nemnda presiserte at saken angikk et høyt spesialisert fagfelt, hvor nemnda særlig må ha fokus rettet mot styrken i den faglige

vurderingen. Nemnda kunne ikke se bort ifra at likhetene kunne forklares med andre årsaker enn fusk, og fant at tvilen måtte komme studenten til gode.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble opphevet.

Medstudentens sak ble behandlet i sak 164/2021.

169/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens og en medstudents innleverte besvarelser i det samme emnet. Et plagieringsprogram beregnet en likhetsgrad på 85 prosent mellom besvarelsene. Studenten og medstudenten bestred å ha samarbeidet under eksamen, og anførte at likhetene skyldtes at de hadde brukt samme kilder. Det ble også anført at institusjonen hadde fremlagt misvisende dokumentasjon og at det burde vært gjort grundigere undersøkelser. Endelig ble det anført at utestengelse utgjorde forskjellsbehandling sammenlignet med andre studenters vedtak.

Felles klagenemnd fant det ikke tilstrekkelig bevist at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. I vurderingen viste nemnda til at saken gjaldt et høyt spesialisert fagfelt, hvor nemnda særlig må ha fokus rettet mot styrken i den faglige vurderingen. Nemnda mente at sensors uttalelser var svært kortfattede, samt at sensor ikke imøtegikk studentens anførsler med faglige argumenter. Nemnda fant derfor ikke å kunne tillegge sensors vurdering avgjørende vekt. Nemnda kunne ikke se bort ifra at likhetene kunne forklares med andre årsaker enn fusk, og fant at tvilen måtte komme studenten til gode.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble opphevet.

Medstudentens sak ble behandlet i sak 170/2021.

173/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

Under sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelse og andre kilder, uten at studenten hadde referert til kildene i tilstrekkelig grad eller uthevet lik tekst som sitat. Studenten viste til at dette var vedkommende sin første eksamen, og at de manglende kildehenvisningene skyldtes en forglemmelse og mangel på forståelse av alvorligheten på slike feil. Studenten anførte å ha henvist til alle benyttede kilder, og at det forelå formildende omstendigheter for reaksjonsfastsettelsen.

Felles klagenemnd fant at studenten hadde fusket forsettlig ved innleveringen av hjemmeeksamen. I vurderingen ble det lagt vekt på fakultetets redegjørelse om tekstlikheten mellom studentens besvarelse og kildene. I den objektive vurderingen viste nemnda til at det forelå kopiert og parafasert tekst fra kildene, uten at studenten hadde henvist tilstrekkelig til kildene eller markert lik tekst som sitat. I den subjektive vurderingen viste nemnda til tekstlikhetens omfang og art. Ved reaksjonsfastsettelsen fant nemnda at den totale saksbehandlingstiden på omtrent ni måneder hadde vært for lang, herunder at saken hadde noe liggetid hos institusjonen. Nemnda fant at dette skulle vektlegges i formildende retning ved fastsettelsen av utestengelsesperioden.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

177/2021

Fusk – ulovlig hjelpemiddel

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen i matematikk.

Sensor oppdaget at studenten hadde brukt en matematikkapplikasjon under eksamen, da studenten hadde gjort utregningene på en uvanlig måte. Det var tillatt å bruke alle skriftlige hjelpemidler og kalkulator, men det var ikke tillatt å bruke programvarer eller applikasjoner som viser utregningssteg. Studenten anførte å ikke ha brukt applikasjonen under eksamen, men i forkant av eksamen. Det ble anført at de uvanlige løsningene skyldtes at studenten tidligere hadde studert i utlandet og at studenten hadde lært seg andre løsningsmetoder. Det ble også anført at saksbehandlingstiden hadde vært lang.

Felles klagenemnd fant det ikke bevist at studenten hadde benyttet en applikasjon som viste utregning under eksamen. Nemnda viste til at det kun var et hjelpemiddel som ikke var tillatt, og at eksamen ble gjennomført uten tilsyn. Følgelig var bevisvurderingen vanskelig i denne saken. Nemnda fremhevet at det i ettertid av underinstansens vedtak var kommet en faglig vurdering som viste at det fantes en sannsynlighet for at utregningen tilfeldigvis var lik den som var i applikasjonen, og som dermed kom studenten til gode.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble opphevet.

187/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen i programmering.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens besvarelse og en medstudents besvarelse i det samme emnet. Studenten erkjente å ha hjulpet en medstudent under hjemmeeksamen, men anførte at forholdet objektivt sett ikke falt inn under reglene om fusk. Videre ble det anført at reaksjonen var urimelig sammenlignet med Felles klagenemnds reaksjonspraksis. I tillegg ble det anført at det måtte vektlegges i formildende retning at utestenging ville ha negative følger for klagerens privatliv og at saksbehandlingstiden hadde vært lang.

Felles klagenemnd fant at studenten forsettlig hadde samarbeidet ulovlig med medstudenter under utarbeidelsen av hjemmeeksamen. I vurderingene la nemnda avgjørende vekt på faglærers redegjørelser, hvor likhetene mellom studentens og medstudentens besvarelser fremkom. Nemnda viste til at besvarelsene innholdsmessig var like, og studentens erkjennelse av samarbeid styrket bevisene for at det objektivt sett forelå fusk. Nemnda fant at den totale saksbehandlingstiden på omtrent 14 måneder hadde vært for lang, og at dette skulle vektlegges i formildende retning ved fastsettelsen av utestengelsesperioden.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

Medstudentens sak ble behandlet i sak 198/2021.

194/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen i matematikk.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget likheter mellom studentens besvarelse og medstudenters besvarelser i det samme emnet. Studenten anførte at det ikke var bemerkelsesverdig med like resultat ved matematikkeksamener. Studenten hadde samarbeidet med medstudenter i forkant av eksamen, og de brukte dermed samme løsningsmetoder. Det ble anført at studentens uerfarenhet og covid-19-situasjonen måtte vektlegges i formildende retning ved reaksjonsfastsettelsen.

Felles klagenemnd fant at studenten forsettlig hadde samarbeidet ulovlig med medstudenter under utarbeidelsen av hjemmeeksamen. I vurderingene la nemnda avgjørende vekt på sensors redegjørelser, hvor likhetene mellom studentens og medstudentenes besvarelser fremkom. Nemnda viste til at besvarelsene inneholdt likheter som i liten grad var forventet å forekomme. Nemnda fant at den totale saksbehandlingstiden på omtrent ni måneder hadde vært for lang, herunder at saken hadde noe liggetid hos institusjonen. Nemnda fant at dette måtte vektlegges i formildende retning ved fastsettelsen av utestengelsesperioden.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble endret til annullering og utestenging i ett semester.

Medstudentenes sak ble behandlet i sak 195/2021 og 196/2021.

197/2021

Skikkethet

Saken gjaldt klage på vedtak om utestenging på grunn av manglende skikkethet for yrket som sykepleier.

Det ble sendt inn fem tvilmeldinger om studenten fra studentens tidligere ektefelle, tidligere kjæreste, to ulike praksislærere ved sykepleierutdanningen og en enhetsleder ved et sykehus. Tvilmeldingene uttrykte bekymring for studentens adferd og holdninger med hensyn til å jobbe med mennesker og pasientsikkerhet. I tillegg gjaldt tvilmeldingene studentens manglende evne til å etablere tillitsforhold og kommunisere med samarbeidspartnere, fravær av tillitt til studenten, studentens fremtreden i praksis, manglende evne til å vise respekt for veiledere, manglende selvinnsikt og studentens gjennomgående oppfattelse av å bli misforstått. Det ble også vist til at studenten utviste manglende evne til å endre uakseptabel adferd i samsvar med veiledning. Det ble fattet vedtak om utsettelse fra videre praksisstudier. Etter den fjerde tvilmeldingen fikk studenten utvidet veiledning og oppfølging. Veilederen konkluderte med at studenten hadde hatt god progresjon og at studenten viste vilje til å endre adferd i samsvar med veiledning. Studenten fikk følgelig gå ut i ny praksis.

Skikkethetsnemnda fant at studenten var uskikket for sykepleieryrket. Skikkethetsnemnda fant at vurderingskriteriene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav b, f, g, og h var oppfylt. Det ble lagt vekt på de tre siste tvilmeldinger, da tvilmeldingene fra tidligere kjæreste og ektefelle ble ansett å være av privat karakter. Nemnda viste til at studenten syntes å ville mestre mer enn studenten egentlige gjorde, og dermed gikk ut over sin kompetanse. Videre mente nemnda at studenten satt pasienter i fare ved å ville være selvstendig og ikke søke hjelp. Det ble også vist til at studenten ikke evnet å nyttiggjøre seg veiledning i praksis. Nemnda innstilte på utestenging i fire år, og vektla særlig studentens manglende forståelse av å måtte endre adferd for å oppnå tillitt hos veiledere. I tillegg ble

det vektlagt at praksisstedene hadde avbrutt begge praksisperiodene. Underinstansen traff vedtak i tråd med skikkethetsnemndas innstilling.

Felles klagenemnd fant at studenten ikke var skikket for sykepleieryrket, jf. skikkethetsforskriften § 4 bokstav b, f, g og h. Nemnda mente at forholdene i saken var godt dokumentert. Nemnda fant at studenten manglet vilje eller evne til å samarbeide og til å etablere tillitsforhold. Videre fant nemnda at studenten hadde vist liten grad av selvinnsett, samt at studenten hadde utvist uaktsomhet og uansvarlighet som kan medføre risiko for skade av pasienter. I tillegg fant nemnda at studenten hadde vist manglende vilje eller evne til å endre uakseptabel adferd i samsvar med veiledning, og fremhevet at studenten hadde gjort dette over lengre tid. Nemnda fremhevet også at studenten fortsatte å utføre handlinger ut over eget kompetansenivå etter den utvidede veiledningen. Nemnda fant også at studenten utgjorde en mulig fare for pasienters liv, fysiske og psykiske helse, rettigheter og sikkerhet, jf. skikkethetsforskriften § 2.

Resultat: Underinstansens vedtak om at studenten var uskikket for yrket som sykepleier og utestengt fra sykepleierstudiet i fire år ble stadfestet.

218/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen.

Under sensurering av eksamen ble det oppdaget tekstlikhet mot ulike nettsider. Studenten hadde ikke henvist til kildene i tilstrekkelig grad. Studenten forklarte å ha brukt kilder ved utarbeidelsen av besvarelsen i mangel på pensumlitteratur, og at de manglende sitatmarkeringene skyldtes faglig umodenhet. Videre anførte studenten at reaksjonen var for streng, og at det forelå formildende omstendigheter for reaksjonsfastsettelsen. Endelig anførte studenten at saken hadde hatt liggetid hos institusjonen.

I motsetning til underinstansen som fant at studenten hadde fusket grovt uaktsomt, fant Felles klagenemnd at studenten hadde fusket forsettlig ved innleveringen av hjemmeeksamen. I vurderingene la nemnda avgjørende vekt på plagiatrapporten, sensors redegjørelse og studieadministrasjonens vurderinger, hvor tekstlikheten mellom studentens hjemmeeksamen og de ulike kildene fremkom. I den objektive vurderingen viste nemnda til at det forelå kopiert tekst fra kildene, uten at studenten hadde henvist til kildene i tilstrekkelig grad ved å markere lik tekst som sitat. Nemnda fant ikke at grensen mellom fusk og dårlig akademisk håndverk ble satt på spissen i denne saken. I den subjektive vurderingen viste nemnda til omfanget og arten av tekstlikheten. Nemnda fant ikke at studenten hadde vært i aktsom rettsvillfarelse vedrørende reglene om fusk, og presiserte at det var studentens eget ansvar å sette seg inn i regelverket. Nemnda fant at den totale saksbehandlingstiden på omtrent ti måneder hadde vært for lang, men på grunn av at underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester fravek reaksjonspraksis for forsettlig fusk ble ikke dette vektlagt i formildende retning ved reaksjonsfastsettelsen.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

222/2021

Skikkethet

Saken gjaldt klage på vedtak om utestenging på grunn av manglende skikkethet for yrket som lærer.

Det ble sendt inn fire tvilsmeldinger om studenten fra ulike personer etter to praksisperioder. Tvilsmeldingene var sammenfallende tematisk, og omhandlet studentens manglende evner til å kommunisere og samarbeide, samt bekymring for hvordan studenten tar til seg tilbakemeldinger og reflekterer over egen atferd og praksis. Studenten bestod den første praksisperioden, som tre av de fire tvilsmeldingene knyttet seg til. Studenten fikk tilbud om utvidet oppfølging og veiledning, men svarte ikke på dette.

Flertallet i skikkethetsnemnda fant at studenten var uskikket for yrket som lærer. Flertallet fant at vurderingskriteriene i skikkethetsforskriften § 3 bokstav e, f, og g var oppfylt. Når det gjelder bokstav e la flertallet vekt på hvordan studenten hadde håndtert kritikk. Mindretallet vektla at rapportene fra praksisperiodene var sprikende. I vurderingen av bokstav f la flertallet vekt på at studenten i liten grad hadde forstått grunnlaget for tvilen, samt at studenten ikke tok selvkritikk i saken. Mindretallet viste til at studenten hadde utvist tilstrekkelig refleksjon over elementer i lærerrollen. I vurderingen av bokstav g viste flertallet til at studenten etter praksis hadde fått tilbakemeldinger om uakseptabel atferd som studenten hadde bidratt til å skape. Mindretallet mente at studenten ikke hadde fått tilstrekkelig veiledning. Flertallet innstilte på utestenging i to år. Flertallet i underinstansen traff vedtak i tråd med skikkethetsnemndas innstilling. Mindretallet fant ikke at farekriteriet i skikkethetsforskriftens § 2 var oppfylt.

Felles klagenemnd fant at det ikke var tilstrekkelig dokumentert at forhold ved studenten tilsa at studenten «utgjør en mulig fare» for elevens «liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet», jf. skikkethetsforskriftens § 2. Nemnda mente at det forelå forhold ved studenten som samlet sett dannet grunnlag for bekymring, og viste til at det forelå mulige manglende personlige egenskaper som ville kunne komme i konflikt med lærerrollen og utgjøre en fare for de sårbare gruppene. Nemnda mente imidlertid at det ikke var tilstrekkelig dokumentert grunnlag for dette. I vurderingen ble det vektlagt at studenten hadde fremlagt flere attester som viste at studenten utenfor studiesituasjonen samarbeidet godt med kollegaer, og at studentens dokumenterte utfordringer med kommunikasjon og samarbeid gjaldt overfor enkelte praksisveiledere. Nemnda mente at lite i saken tilsa at samarbeidsproblemene ville kunne få konsekvenser for elever. Nemnda forutsatte at underinstansen fortløpende vurderte studentens skikkethet.

Resultat: Underinstansens vedtak om at studenten var uskikket for yrket som lærer og utestengt fra lærerutdanningen i to år ble opphevet.

225/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen i økonomi.

Under sensurering av eksamen ble det oppdaget tekstlikhet mot ulike nettsider. Studenten hadde ikke henvist til kildene i tilstrekkelig grad. Studenten forklarte at det gjennomgående var henvist til kilder, og at det derfor ikke var forsøkt å presentere andres arbeid som sitt eget.

I motsetning til underinstansen som fant at studenten hadde fusket grovt uaktsomt, fant Felles klagenemnd at studenten hadde fusket forsettlig ved innleveringen av hjemmeeksamen. I vurderingen la nemnda avgjørende vekt på plagiatrapporten, sensors vurderinger og den markerte besvarelsen, hvor tekstlikheten mellom studentens hjemmeeksamen og de ulike kildene fremkom. I den objektive vurderingen viste nemnda til tekstlikheten mot kildene, uten at studenten hadde henvist til kildene i tilstrekkelig grad. I den subjektive vurderingen viste nemnda til omfanget og arten av tekstlikheten, og presiserte at forsettskravet ikke krevde hensikt om fusk. Ved

reaksjonsfastsettelsen fant ikke nemnda at den totale saksbehandlingstiden på syv måneder hadde vært for lang.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

229/2021

Fusk – Selvplagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen i engelsk.

Under sensurering av hjemmeeksamen ble det oppdaget tekstlikhet mot studentens egen tidligere innleverte besvarelse i det samme emnet. Studenten hadde ikke henvist til sin tidligere innleverte besvarelse. Studenten forklarte å ikke ha hatt intensjon om å fuske, og å ha tolket reglene om plagiat dithen at de ikke gjaldt selvplagiat. Studenten anførte at emneansvarlig hadde gitt studentene for lite informasjon om selvplagiat forut for eksamen, at reaksjonen var for streng og at saksbehandlingstiden hadde vært for lang.

Felles klagenemnd fant at studenten hadde fusket forsettlig ved innleveringen av hjemmeeksamen. I vurderingene la nemnda avgjørende vekt på plagiatrapporten, hvor tekstlikheten mellom studentens hjemmeeksamen og den tidligere innleverte besvarelsen fremkom. I den objektive vurderingen viste nemnda til tekstlikheten mot den tidligere innleverte besvarelsen, uten at studenten hadde henvist til denne eller markert lik tekst som sitat. I den subjektive vurderingen viste nemnda til omfanget og arten av tekstlikheten, og presiserte at forsettskravet ikke krevde hensikt om fusk. Nemnda fant ikke at studenten hadde vært i aktsom rettsvillfarelse. Den viste til at det var studentens eget ansvar å sette seg inn i reglene og at studenten var å anse som en erfaren student. Ved reaksjonsfastsettelsen kom nemnda frem til at den totale saksbehandlingstiden på omtrent ni måneder hadde vært for lang, men at dette ikke fikk betydning i form av nedsettelse av utestengelsesperioden.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

236/2021

Fusk – deler av innlevert besvarelse gjennomført av andre

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen.

Ved sensurering oppstod det mistanke om at studenten ikke hadde skrevet hele besvarelsen selv. Eksamenssettet bestod av flere deloppgaver, og ved to av deloppgavene – oppgave 2d) og 3b) – var utformingen av studentens besvarelse svært ulik utformingen av de øvrige delene av besvarelsen.

Studenten bestred at deler av besvarelsen var utført av andre. Det ble blant annet anført at ulikhetene kunne forklares med at studenten hadde inkonsekvent håndskrift med blanding av blokkskrift og løkkeskrift, samt inkonsekvent bruk av matematiske symboler.

Felles klagenemnd fant det bevist at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda la avgjørende vekt på den emneansvarliges grundige redegjørelse for de påfallende forskjellene i skriftlig utforming av oppgavesvaret, som var avdekket innad i studentens besvarelse. Nemndas vurdering var at disse forskjellene – samlet sett – klart pekte i retning av at besvarelsen av deloppgavene 2d) og 3b) ikke var utført av studenten selv. Nemnda viste særlig til den gjennomgripende variasjonen i tegnsetting, skrifttype og andre detaljer – herunder utformingen av

tall – som konsekvent fulgte skillet mellom de to deloppgavene og den resterende delen av studentens besvarelse. På bakgrunn av dette festet ikke Felles klagenemnd lit til studentens forklaring. Nemnda fant videre at handlingen var utført forsettlig, slik at også det subjektive vilkåret for fusk var oppfylt.

Ved fastsettelsen av reaksjonsfastsettelsen mente nemnda at utestenging i to semestre ville vært en riktig reaksjon i saken, og viste til at dette var den normale reaksjonen ved forsettlig fusk.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

237/2021

Fusk - plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av bacheloroppgave i sykepleie.

Under sensurering av bacheloroppgaven ble det oppdaget tekstlikhet mot ulike kilder, hovedsakelig to tidligere innleverte besvarelser. Studenten hadde ikke henvist til kildene i tilstrekkelig grad. Studenten forklarte at det var begrenset med litteratur å få tak i, og at de to tidligere innleverte besvarelsene ble brukt til å finne pensum. Studenten anførte å ikke ha hatt intensjon om å plagiere, og at underinstansens saksbehandlingstid hadde vært lang.

Felles klagenemnd fant at studenten hadde fusket forsettlig ved innleveringen av bacheloroppgaven. I vurderingene la nemnda avgjørende vekt på plagiatrapporten og sensorenes vurderinger, hvor tekstlikheten mellom bacheloroppgaven og kildene fremkom. I den objektive vurderingen viste nemnda til den gjennomgående tekstlikheten mot kildene, uten at studenten hadde henvist til kildene eller markert lik tekst som sitat. I den subjektive vurderingen viste nemnda til omfanget og arten av tekstlikheten, og presiserte at forsettkravet ikke krevde hensikt om fusk. Ved reaksjonsfastsettelsen kom nemnda frem til at den totale saksbehandlingstiden på over 17 måneder hadde vært for lang, og at dette måtte vektlegges i formildende retning ved reaksjonsfastsettelsen.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble endret til kun annullering.

240/2021

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk ved innlevering av masteroppgave.

I forbindelse med sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens masteroppgave og ulike kilder, uten at det var henvist til disse i tilstrekkelig grad. Plagiatrapporten viste en tekstlikhet på 5 prosent, men etter at sensorene oppdaget at begrepsbruk og formuleringer avvek sterkt fra teksten ellers, ble det gjort ytterligere sjekk av plagiat i besvarelsen. Det ble da oppdaget ytterligere tekstlikhet. Studenten forklarte å ha glemt kildehenvisninger og sitatmarkeringer. Dette skyldtes stress og tekniske problemer. Det ble anført at underinstansens vedtak var mangelfullt begrunnet, at reaksjonen var for streng, og at det forelå formildende omstendigheter for reaksjonsfastsettelsen.

Felles klagenemnd fant at studenten hadde fusket forsettlig ved innleveringen av masteroppgaven. I vurderingene la nemnda avgjørende vekt på plagiatrapporten og sensorenes vurderinger, hvor tekstlikheten mellom masteroppgaven og de ulike kildene fremkom. I den objektive vurderingen viste nemnda til at studenten ikke hadde henvist til kildene, eller markert lik tekst som sitat. I den subjektive vurderingen viste nemnda til omfanget og arten av tekstlikheten, og fattet ikke lit til

studentens forklaring om at de manglende kildehenvisningene skyldtes stress. Nemnda fant heller ikke at vedtaket led av saksbehandlingsfeil. Ved reaksjonsfastsettelsen kom nemnda frem til at den totale saksbehandlingstiden på over 15 måneder hadde vært for lang. Ettersom underinstansens vedtak om annullering fravek reaksjonspraksisen ved forsettlig fusk, fant ikke nemnda at saksbehandlingstiden skulle vektlegges i formildende retning ved reaksjonsfastsettelsen. Nemnda presiserte at annullering og utestenging i ett semester ville vært riktig reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet.

250/2021:

Fusk – plagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av semesteroppgave.

I forbindelse med sensurering ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens semesteroppgave og ulike kilder, uten at det var henvist til kildene i tilstrekkelig grad. Studenten forklarte å ha sendt en uferdig versjon av semesteroppgaven til emneansvarlig per e-post før fristen, da det ikke var mulig å levere inn besvarelsen i Canvas. Dette skyldtes at studenten angivelig ikke hadde betalt semesteravgift. Etter innleveringsfristen viste det seg at studenten hadde betalt, og studenten fikk da tilgang til Canvas. Studenten ba om å få innvilget ekstra tid til å få lastet opp besvarelsen i Canvas, men dette ble ikke imøtegått av institusjonen.

Spørsmålet for Felles klagenemnd var hvorvidt studentens innlevering per epost skulle betraktes som en tellende innlevering. Problemstillingen var ikke behandlet av underinstansen. Felles klagenemnd mente at utgangspunktet for vurderingen måtte være at besvarelsene som var lastet opp i Canvas før utløpet av fristen kunne anses som innlevert for sensur. Nemnda viste til at det ikke var tilstrekkelig dokumentert at studenten hadde fått utvidet innleveringsfrist, og at studenten ikke hadde levert inn sin besvarelse i Canvas innen fristen. På dette grunnlag kom nemnda frem til at besvarelsen som klageren sendte til emneansvarlig per e-post ikke kunne anses som en tellende innlevering.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble opphevet.

252/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i forbindelse med innlevering av hjemmeeksamen i programmering.

I forbindelse med sensurering ble det oppdaget likheter mellom studentens og medstudentens besvarelser. Studenten bestred å ha samarbeidet under eksamen, men forklarte å ha øvd sammen med medstudenter i forkant av eksamen. Studenten anførte videre å ha vært i aktsom rettsvillfarelse på grunn av en beskjed om oppfordring til samarbeid på institusjonens nettsider, samt at saken led av saksbehandlingsfeil. I tillegg pekte studenten på at saksbehandlingstiden hadde vært for lang.

Felles klagenemnd fant at studenten forsettlig hadde fusket under eksamen. I vurderingen av det objektive vilkåret la nemnda avgjørende vekt på sensors og den emneansvarliges sammenligning av studentens og medstudentens besvarelser, hvor omfanget og arten av likhetene ble vurdert som uvanlig og uventet. Nemnda fant ikke at likhetene kunne forklares med felles forberedelser i forkant av eksamen. Nemnda mente videre at momentene som ble nevnt i den objektive vurderingen også kastet lys over det subjektive vilkåret, og fant at samarbeidet måtte være en villet handling. Nemnda fant ikke at klageren hadde vært i aktsom rettsvillfarelse, og viste til at eksamensoppgaven skulle

leveres individuelt og selvstendig. Nemnda fant heller ikke at det forelå saksbehandlingsfeil. Ved reaksjonsfastsettelsen kom nemnda frem til at en total saksbehandlingstid på 17 måneder var for lenge. Nemnda var dermed enig med underinstansen om at annullering og utestenging i ett semester var riktig reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

Medstudentenes sak er behandlet i 253/2021.

270/2021

Fusk – plagiat

Saken gjelder mistanke om fusk i forbindelse med en totimers hjemmeeksamen i exphil.

I forbindelse med plagiatkontroll ble det oppdaget tekstlikhet mellom studentens besvarelse og en tidligere innlevert besvarelse som var tilgjengelig på plattformen Studocu. Studenten bestred å ha jobbet sammen med noen, og anførte at tekstlikheten skyldtes faglig umodenhet. Studenten forklarte å ha brukt kilden som støtte under utarbeidelsen av hjemmeeksamen, samt å ha glemt å henvise til kilden. Studenten anførte å ikke ha fått tilstrekkelig veiledning fra institusjonen om kildehenvisning og sitatmarkering. Det ble også anført formildende omstendigheter for reaksjonsutmålingen.

Felles klagenemnd kom frem til at det objektive vilkåret for fusk var oppfylt. Nemnda la avgjørende vekt på tekstlikheten mot den tidligere innleverte besvarelsen, uten at studenten har henvist til kilden eller markert lik tekst som sitat. I motsetning til underinstansen fant Felles klagenemnd at studenten hadde plagiert forsettlig, og la avgjørende vekt på omfanget og arten av tekstlikheten. Nemnda fant ikke at studenten var i aktsom rettsvillfarelse. Ved reaksjonsfastsettelsen fant nemnda at saksbehandlingstiden på totalt ti måneder var for lenge. Dette ga imidlertid ikke grunnlag for nedsettelse ettersom underinstansens vedtak fravek reaksjonspraksis for forsettlig fusk.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

284/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjelder mistanke om fusk ved innlevering av hjemmeeksamen i økonomi.

Det ble oppdaget likheter mellom studentens og medstudentens besvarelser, hvor studentene blant annet hadde flere like feil. Studenten forklarte å ikke ha kommunisert med medstudenten under eksamen, og at likhetene skyldes naturlige faglige formuleringer og uttrykk. Det ble vist til at naturlige likheter oppstår ved samarbeid underveis i studiet og ved felles forberedelser før eksamen.

Felles klagenemnd kom frem til at det objektive vilkåret for fusk ikke var oppfylt. Nemnda la avgjørende vekt på at institusjonen ikke hadde fremlagt tilstrekkelig bevis for at det forelå et ulovlig samarbeid i form av konkrete og uventede likheter. Nemnda kunne ikke se bort ifra at likhetene kunne forklares med andre årsaker enn fusk, for eksempel bruk av samme fremgangsmåte for oppgaveløsning og utregning, standardformuleringer og fagterminologi, samt tilfældigheter.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble opphevet.

Medstudentenes sak er behandlet i 285/2021.

294/2021

Advokatsalær

Saken gjaldt dekning av utgifter til advokatbistand, i forbindelse med sak om mistanke om fusk ved eksamen.

Underinstansen hadde med hjemmel i uhl. § 4-8 femte ledd satt ned advokatens salær fra 42,5 til 22,75 timer. Underinstansen viste til at advokatens salærkrav oversteg institusjonens praksis i slike saker og ellers i sektoren. Advokaten anførte å ha hatt merarbeid fordi studenten i fuskesaken hadde utfordringer i privatlivet og derfor hadde behov for mye bistand i og utenfor ordinær arbeidstid. I tillegg hadde institusjonen kommet med ytterligere bemerkninger som på grunn av kontradiksjonsprinsippet måtte behandles.

Felles klagenemnd fant at det forelå grunnlag for nedsettelse av advokatsalæret, og la avgjørende vekt på institusjonens vurdering. Nemnda kunne ikke se at institusjonens skjønn fremsto som urimelig eller uforsvarlig, og viste til at saken ikke kunne sies å være omfattende eller kompleks. Nemnda presiserte at en tidsbruk på mer enn 30 timer på arbeidet etter vedtaket i underinstansen og med klagen til Felles klagenemnd fremsto som langt mer enn hva som er rimelig og nødvendig i saken.

Resultat: Underinstansens vedtak om salærnedsettelse ble stadfestet.

318/2021

Fusk – selvplagiat

Saken gjaldt mistanke om fusk i form av plagiat i forbindelse med eksamen.

I forbindelse med sensur ble det oppdaget at studentenes besvarelse hadde tekstlikhet mot studentens egen tidligere innleverte besvarelse i et annet emne. Studenten hadde ikke henvist til sin tidligere innleverte besvarelse, og ikke markert lik tekst som sitat. Studenten bestred å ha hatt intensjon om å plagiere, og forklarte at kildehenvisning som vanskelig.

Felles klagenemnd kom frem til at studenten hadde fusket objektivt og subjektivt sett ved innleveringen av eksamen. I vurderingen av det objektive vilkåret for fusk la nemnda avgjørende vekt på tekstlikheten mot studentens tidligere innleverte besvarelse, uten at studenten hadde henvist til denne. I vurderingen av det subjektive vilkåret fant nemnda at studenten hadde opptrådt forsettlig, og la avgjørende vekt på arten om omfanget av tekstlikheten mellom besvarelsene.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i to semestre ble stadfestet.

325/2021

Fusk – ulovlig samarbeid

Saken gjaldt mistanke om fusk i form av ulovlig samarbeid i forbindelse med hjemmeeksamen.

Under sensurering av en individuell hjemmeeksamen ble det oppdaget at studentens besvarelse hadde tekstlikhet med flere besvarelser levert i samme emne. Studenten anførte å ha vært i aktsom rettsvillfarelse på grunn en formulering på institusjonens nettsider om at kommunikasjon med medstudenter var tillatt. I tillegg måtte det være høyere terskel for hva som skulle anses som ulovlig samarbeid.

Felles klagenemnd kom frem til at de objektive og subjektive vilkårene for fusk var oppfylt. I vurderingen av det objektive vilkåret presiserte nemnda innledningsvis at det fremgikk klart av eksamensoppgaven at eksamen skulle være et individuelt og selvstendig arbeid, og at formuleringen på nettsiden ikke fikk betydning for den objektive vurderingen. I vurderingene av de objektive og subjektive vilkårene la nemnda avgjørende vekt på sensors redegjørelser og vurderinger, hvor det ble fremhevet at studenten hadde besvart en annen versjon av oppgaven enn den studenten var tildelt. Nemnda mente det kun var en teoretisk mulighet for at studenten tilfeldigvis skulle kommet over tallverdiene i en annen versjon enn den som var tildelt studenten. Videre mente nemnda at studentens forklaring om å ha kommunisert med en medstudent under eksamen underbygget at det var forekommet et ulovlig samarbeid. Nemnda fant heller ikke at studentens rettsvillfarelse var unnskyldelig vedrørende reglene om fusk. Nemnda fant at saksbehandlingstiden på over ti måneder var for lang, men at dette ikke ga grunnlag til å redusere utestengelsesperioden.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester ble stadfestet.

Medstudentenes sak er behandlet i 319/2021 og 326/2021.